

VĚTRNÍK

Ročník XXXIV.

Úterý 14. října 2003

Vážení, čtete dnes pozorně program.
Došlo v něm k nepodstatným změnám.

8:30	O nezbedné princezně Meziměstí	velký sál
9:00	seminář	malý sál
10:30	O nezbedné princezně Meziměstí	velký sál
11:00	přípravný výbor	kužárna
13:00	příjezd Sadská	
13:00	příjezd Velká Bystřice	
13:30	loučení Meziměstí	malý sál
13:30	loučení Opatovice	malý sál
14:00	vítání Sadská	MÚ
14:00	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Sadská	před divadlem
14:30	vítání Velká Bystřice	MÚ
15:00	vítání Velká Bystřice	před divadlem
16:00	seminář Meziměstí	malý sál
16:00	beseda V. Jandák	velký sál
19:30	Druhá míza Sadská	velký sál
21:00	zasedání poroty	kužárna
21:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

Antonín Procházka, Vraždy a něžnosti

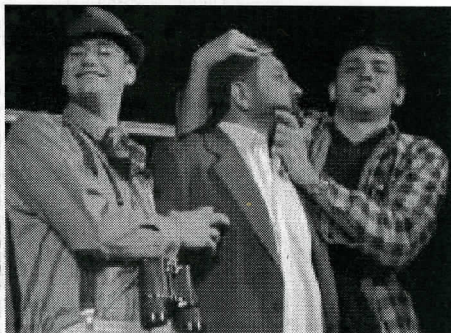
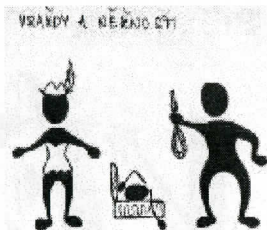
Po úspěchu s Procházkovou hrou S tvojí dcerou ne sáhla paní režisérka po hře, která „má podobnou zápletku, ale náročnější scénu“. Scéna je skutečně předepsána náročně: předpokládá patery dveře do různých prostor, z toho dvojce na zvýšeném ochozu, a navíc jeden prosklený centrální vchod na terasu. Nemluvě o dalších dveřích velké skříně, do níž se musí vejít hráčící herci. Není divu, že tu hru mnoho divadel, ani profesionálních, nehraje. Uvedena byla v televizi.

Za tyto náročné požadavky nabízí hra povědomou zápletku, herecké úkoly pro tři dvojice a jednu sólovou postavu, nemluvě o dvou osobách, které se objeví až v závěru, aby hra vůbec mohla ně-

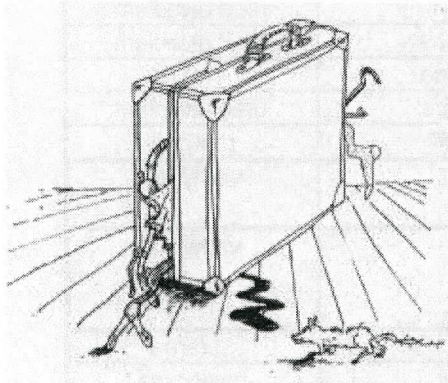
jak skončit.

Dále se nabízí série ověřených záměrů, osvědčených gagů a

triků, tentokrát v jaksi tvrdším, syrovějším syžetu. Realizuje se v podobě reakcí na jinou osobu než se předpokládalo, vyměňují se zavazadla a osobní věci, hovoří se o dvou různých tématech a tak se zaměňuje smysl sdělení atd. apod.

Nejsem si jist, zda tyto možnosti předlohy stojí za námahu inscenace, když nejsou zasazeny do nějakého sdělení, nějakého směřování, nějakého záměru. Nic takového se zde nenabízí a postavy reagují pouze na bezprostředně předcházející situační změnu. V tom je hra mimořádně náročná, kumuluje vlastně množství překážek! Návštěvníci rekreačního penzionu se neznají, minulost a vztahy mají jen uvnitř páru, z nich dva Němci jsou mecha-

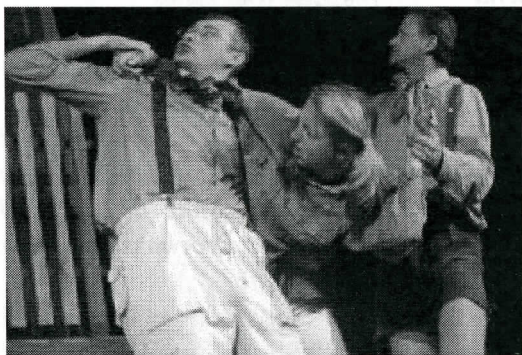

nická dvojčata a konec konců se všechno odvíjí takřikajíc ze stavu nula. Autorovi Procházkovy zkušenosti se podaří bohatě promíchat

tuto směs, ale pointu nakonec musí přivést zvenčí (k tomu navíc nechat znovu ožít mrtvolu).

Podle představení na naší národní přehlídce má inscenace nepřilíh obrátně řešení prostoru, nedostatek hereckých schopností pro pohotovou a lehkou reakci, nepozornost

k vybudování dílčích point. Dvojice Němců je od autora napsána jako dva překážející statisté, ale interpreti svůj úkol obohacují přehrá-

váním. Vůbec se hodně v inscenaci přehrává a všechny příležitosti pro erotické a sexuální narážky jsou využity jako podbízivá nabídka, která bezpečně zaujme publikum. Text je poněkud krácen, ale má to například ten důsledek, že závěrečný

výklad vysvětlující výzkumný pokus je v rozporu s autorovým, přece jen žertovnou atmosféru nabízejícím textem, vyřešen sdělením naprosto nudným. (V autorově textu zástupkyně výzkumu a zástupkyně cestovky se překotně pokoušejí o vysvětlení a do toho jsou návštěvníci obdarováváni upomínkami cestovky, balónky a lízátky. Autor si představoval závěr v jiném žánru.)

Svědkové minulých představení této inscenace praví, že viděli lepší provedení této hry. Zdá se, že herci, kteří nemají zatím jevištní zkušenost, zřejmě nebyli s to udržet lepší výsledek i v reprízách, a proto se jim ve Vysokém nevedlo.

Jiří Hraše

DS SNOOP

Poprvé ve Vysokém

Motto: Radost musíme čerpat ne z jiných, ale ze sebe. Sokrates

S režisérkou opatovického divadelního souboru paní Věrou Pečenkovou jsem se potkal na půdičce Krakonoše, když popíjela své dvě deci červeného. Mým úmyslem bylo dohodnout okamžik rozhovoru. Paní režisérka je zřejmě ženou činu (to režisérky vlastně musí být) a řekla, že tedy hned. No dobře.

Povězte nám, prosím, něco o divadelním souboru SNOOP Opatovice nad Labem. Co znamená akronym SNOOP? A přidejte ještě něco z historie souboru.

V Opatovicích se hraje divadlo více než 100 let. Těsně po revoluci došlo k restituci kulturního domu a soubor ztratil svoje zázemí. A tak přestal asi na deset let pracovat. A po té době jsme chtěli obnovit činnost. Původní režiséři se do ničeho pouštět nechtěli, já hrát chtěla, zdůrazňuji hrát, ale protože nebyl nikdo, kdo by režíroval, stala jsem se trochu nedobrovolně první, tak říkajíc popřevratovou režisérkou já sama. Sáhla jsem po lidech, s nimiž

jsem již před revolucí hrávala, a pak po těch, kteří v době, kdy já sama hrála, byli ještě dětskými herci. Tak se stalo, že věkové složení souboru je téměř jen dvojí. Moji vrstevníci a nejmladší generace, dnes ve věku kolem 20 - 25 let.

Práce vyžaduje podporu rodiny a známých, proto se kolem divadla točí hlavně moje rodina čítající dobře sedm osob a klan Dvořáků asi se stejným počtem členů. A i když všichni nenesou stejná jména, patří k sobě. Své zástupce v divadle má i rodina Půlpánova. A pak se kolem divadla otáčí několik dalších přátel a známých. Je to dobrá parta, spolehlivá, která se schází v sále Společenského domu. Soubor dostal do opatrování jeviště a šatny. Máme se tedy kde scházet. Sál ovšem využívají i jiní.

A SNOOP?

Je to zkratka Sdružení náruživých ochotníků Opatovic.

Procházkovy Vraždy a něžnosti jsou druhou komedií téhož autora, kterou uvádíte. Máte nějaký vztah k Antonínu Procházkovy nebo k Plzni, kde žije?

Před lety jsem v Pardubicích viděla jeho hru „S tvou dcerou ne“. Na Silvestra. Byla jsem jí uchválena. Je napsána pro malý počet lidí a ukázalo se, že náš soubor s ní měl úspěch. Také se ukázalo, že i druhou hru lze snadno získat. Napsala

jsem přímo autorovi a on pak poslal „Vraždy a něžnosti“. Jsou těžší než první hra, komplikovanější scénicky, ale podařilo se. Zním i další Procházkovy práce, „Věrné abonenty“ a další. Zatím ale Procházka jako autor stačí.

A co ještě máte za sebou?

Mezi oběma Procházkovými komedii jsme udělali semafor-skou Kytici. Tu považuji za svoji nejlepší inscenaci. Na moji žádost poslal Jiří Suchý noty, scénář prý neexistuje, a tak jsme trochu improvizovali podle toho, jak jsem si hru pamatovala z uvedení v Semaforu. Na jevišti byla živá kapela, sbor a písničky. Pro soubor to byl úspěch. Ještě jsme dělali „Mrazíka“ a Aleš Dvořák režíroval detektivku Ed McBaina „Zub za zub“ a „Sex noci svatojánské“ Woodyho Allena. Vraždy jsou šestou premiérou po obnovení činnosti souboru.

Soubor je poprvé ve Vysokém. Co pro vás znamená účast na národní přehlídce venkovských souborů?

Dělám divadlo proto, abychom se já i soubor bavili. V divadélku relaxujeme, necháváme stranou starosti - to je nejdůležitější. Máme rádi publikum a děláme divadlo pro něj, ne pro soutěž. Je dost jedno, hrajeme-li pro své domácí, nebo jedeme na soutěž či obyčejnou štaci. Je ovšem příjemné uspět a dostat se až sem, do Vysokého.

Kam směřují další kroky vaše a souboru?

Chceme udělat krok jinam. Komedie jsou k odreagování, rádi bychom udělali něco závažného. Studujeme „Přelet nad kukaččím hnízem“. U nás platí jakýsi subjektivní přístup, režie se použít do her, které ji chytanou, osloví. S chutí bych si zahrála hlavní roli staniční sestry v „Hnízdě“, a protože režírovat nikdo další nechce, zřejmě to opět zbude na mne.

Co je vašim krédem jako režisérky?

V souboru si lidi musí rozumět, nesmí docházet k vážnějším třením a osobním rozbrojům. To bych, přes všechnu lásku k divadlu, skončila.

Díky za osobní přístup k našemu povídání. (vy)

Viděno z 11. řady

aneb

Alles gute

Opatovičtí ochotníci ze souboru SNOOP svou premiéru na KDP ve Vysokém zvládli více než dobře. Přinejmenším na odpoledním představení dokázali zaujmout i tu část obecnstva, která běžně do divadla nechodí. Šťastně zvolený text Antonína Procházky „Vraždy a něžnosti“ nabídl nejen náhodný sociologický vzorek obyvatelstva, ale především vtipné dialogy, které byly scénicky dobře rozehrány. Jistá přesvědčivost postavy chyběla snad jen „vrahovi“ Lumírovi (i když, kdo z nás ví, jak se vlastně chovají vrazi, osobně jsem kdysi rovněž hrála vraha, navíc osobu mužského pohlaví a k tomu homosexuála, no umíte si mne představit?). I jeho partnerka Stela mne zpočátku zmátla svým zjevem, čekala jsem konflikt spíš v rovině mladá milénka x stará manželka, než milénku stejného věku. Snad by pomohla kostýmová stylizace postavy jakožto osoby usedlejší, ne tak raráškovské. Kostýmově zato vynikala dvojice Bavoráků, jedním slovem hoši jako cumel. Největší hereckou pochvalu si pak podle mého zaslouží Petra Dvořáková v roli Evy – bezprostřední, opravdová, role jí vidi-

telně „sedla“.

Jestliže Snoopáci svůj křest ohněm zvládnou večer i před přísnými očima poroty, snad máme naději, že v budoucnu k nám zavítají opět. A protože mi název jejich souboru neodbytně vnucuje jméno klokánka Snoopyho, přeju Opatovickým, ať se jim i nadále dobře skáče, zejména po prknech jeviště.

Mag

Dnes jsme vyzvídali, jak to bylo s vraždami

Proč jste si vybral(a) právě toto představení?

- Byl jsem pozván.
- Jsem na něj zvědavá, protože jsem to ještě neviděla.
- Protože jsme tu s klubem důchodců a měli jsme předplatné.
- Protože jsme tu celý týden a každý den navštěvujeme jedno představení.
- Protože je hezké počasí a já ráda pochoduju, tak jsem připochoďovala sem do Vysokého.

Co očekáváte?

- No nic, že se mně to bude líbit.
- Nějaký pěkný kulturní zážitek.
- Očekávám, že se aspoň pobavím...jednou za čas.
- Podle toho, co jsem slyšela, očekávám legraci, doslechl

jsem se, že by to měla být tak trochu lechtivá hra.

Přestávka:

Jaké jsou vaše dosavadní dojmy z představení?

-No líbí se nám.

-Tak jsme v půlce, čekám, jaká bude ta druhá. Znáám Antonína Procházku, znám jeho hry, jsou inspirované poetikou Woodyho Allena a toho mám rád.

-Zatím se mi líbí.

-No, proti předešlým je to slabší, ale snažej se.

Konec:

Jak se vám líbilo dnešní představení?

-Myslím si, že i když jde o amatéry, tak to bylo pěkný.

-Myslím, že je to lepší než včerejší Ořechovské představení.

-Ale jóó, bylo to pěkný.

Na závěr zavítal jeden z reportérů i mezi samotné aktéry

Jak se vám hraje před vysockým publikem?

-No po pravdě můžu říct, že se nám všude hrálo asi líp.

-Ne ne, s tím bych zase nesouhlasil, myslím si, že první představení navštívilo věkově starší publikum a hra je spíše pro mladší.

-Druhé představení už je lepší. Lidé se smějí a my se bavíme tím, že bavíme lidi. A když se

Odkud vedly cesty soutěžních inscenací do Vysokého nad Jizerou

Program XXXIV. Krakonošova divadelního podzimu - Národní přehlídky venkovských divadelních souborů byl sestaven na jednání programové rady, která se uskutečnila ve středu 4. června 2003 v pražské Artamě. Programová rada přijala bez výhrad všech pět nominovaných inscenací a další tři inscenace vybrala do programu ze sedmi inscenací doporučených.

Kraj Středočeský měl svoji postupovou přehlídku letos opět v Salské v okrese Nymburk. V porotě přehlídky s názvem Klicperovy divadelní dny zasedl Eduard Havránek, Josef Horák a František Tomášek. Přehlídky se zúčastnilo sedm soutěžících souborů. Porota nominovala k postupu na Krakonošův divadelní podzim Divadelní soubor Klicpera při KIC Salská s inscenací hry Vlastimila Venclíka **Druhá miza**. Dalšími soubory, které usilovaly o postup

(Pokračování na stránce 13)

na KDP byly Blaník Načeradec, Zornice Maršovice, Mrst'a Prst'a Kouřim, Občasné divadlo Hostivice. Soubory Klicpera Sadská a Blaník Načeradec se soutěže účastnily se dvěma inscenacemi.

Odborná porota **západočeské divadelní přehlídky Žlutické divadelní léto**, tedy přehlídky pro kraj Karlovarský a Plzeňský, zasedla ve složení Marie Caltová, Jana Halířová a Vladimír Zajíc a vybírala z programu, ve kterém vystoupil Spolek divadelních ochotníků v Radnicích, Žlutíčan Žlutice a Divadelní ochotnický soubor MKZ Horšovský Týn. Porota doporučila k postupu inscenaci Jaromíra Břehového **Macourek měl pravdu** v podání Divadelního souboru Žlutíčan Žlutice.

V **Josefově Dole** se i letos konalo **Josefodolské divadelní jaro**. Tedy postupová přehlídka pro soubory sídlící na severu Čech. Porota pracovala ve složení Jarmila Černíková – Drobná, Ilja Bureš a Rudolf Felzmann a vybírala z pěti soutěžních inscenací, z nichž přímo k postupu nominovala inscenaci Divadelního souboru Scéna Libochovice **Manžel na inzerát**. O možnost postupu na Krakonošův divadelní podzim se dále ucházely soubory: DS J.K. Tyl Josefův Důl, DS J.J. Kolár při TJ Sokol Poniklá, DS Sokol Bozkov a DS Havlíček

Zákupy.

Miletínské divadelní jaro – východočeská přehlídka venkovských divadelních souborů - porota Alena Exnarová, Alexandr Gregar a Jaromír Vosecký. Na této přehlídce soutěžilo celkem sedm inscenací a porota přímo nominovala Občanskou besedu – DS SNOOP Opatovice nad Labem s inscenací **Vraždy a něžnosti** a doporučila k postupu Divadelní soubor J.K. Tyl při MKS Meziměstí s inscenací **O nezbedné princezně**. Přehlídky se dále soutěžně účastnily následující soubory: DS Symposion Třebachovice pod Orebem, DS Erben Miletín, DS Tyl Králíky, DS Měšťanské besedy MěÚ Bystré a DS Klicpera Chlumec nad Cidlinou.

I v letošním roce početně nejobsazenější přehlídkou byl **Hanácký divadelní máj**. Měl ve svém programu čtrnáct inscenací soutěžících o postup na Krakonošův divadelní podzim. Odborná porota ve složení Tomáš Kraucher, Martina Musilová a Karel Semerád z nich nominovala inscenaci Kroužku divadelních ochotníků Hvozdná **Motýli** a doporučila k jednání programové rady inscenaci **Zázračný talisman** Divadelního spolku bratří Mrštíků Boleradice. V soutěžní části přehlídky dále vystoupily tyto soubory: Divadlo BLIC Ostrožská Nová Ves, DS Hokus Postřelmov, DS

Máj Vřesovice, DS J.K. Tyl Brodek u Přerova, DS Flok Samotišky, Podhradské divadlo Plumlov, DS „Na Štaci“ Němčice nad Hanou, DS KLYH při TJ Sokol Lysice, DS MSKS Velké Opatovice, FDKS Bojanovice, Ořechovské divadlo, DS „Na Štaci“ společně s DS „A přece“ ZUŠ Němčice nad Hanou

Druhým rokem se v Otrokovicích konala postupová přehlídka **Otrokovická forbína**. Letos v porotě přehlídky, kde o postup do Vysokého nad Jizerou soutěžily dva soubory, zasedli Jiří Gloser, Roman Švehlík, Dušan Zakopal a Vít Závodský. K postupu na Krakonošův podzim doporučili obě inscenace – **Maryšu** Divadelního souboru Jana Honsy Karolinka a **Podivnou paní Savageovou** Divadla BLIC z Ostrožské Nové Vsi. Druhá ze jmenovaných byla ve finále do programu zařazena jako náhradník.

Přehlídka **Štívidlo** ve Štítině. V porotě zde zasedli Václav Klemens, Václav Müller, Ludmila Štědrá a Ladislav Vrchovský a vybírali z osmi soutěžních inscenací. K postupu přímo nominovali inscenaci DS KS Velká Bystřice **Vražda v Klášterní ulici**. Dalšími soubory, které na této přehlídce usilovaly o postup na Krakonošův divadelní podzim byly DS Berani Těškovice, DS ŠAMU Štítina, DS

Chaos z Velké Bystřice, DS Miroslava Dědice Dětmárovice, DS Kozlovice, Lidová scéna z Bernartic nad Odrou, DS Kotouč Štramberk.

Z **Pohádkového mlejnu** ve Žďáru nad Sázavou (porota Jaroslava Chalupová, Růžena Kötnerová, Václav Müller a Marie Poesová) byla doporučena směrem na Krakonošův divadelní podzim **Zlatá přadlena** Divadelního souboru Václav Zábřeh – Václavov.

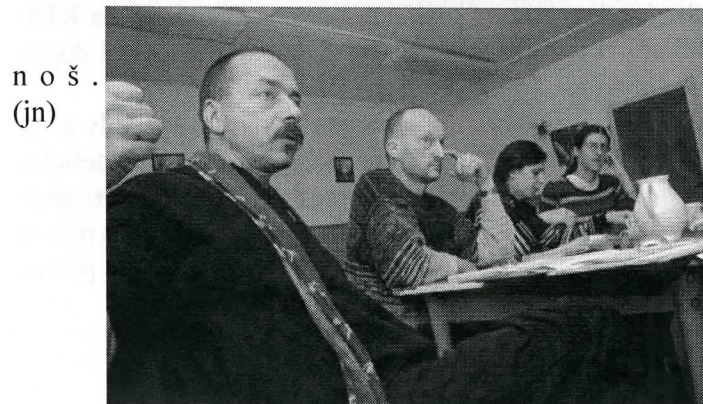
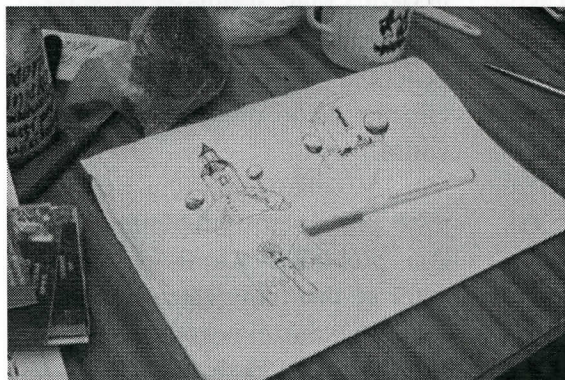
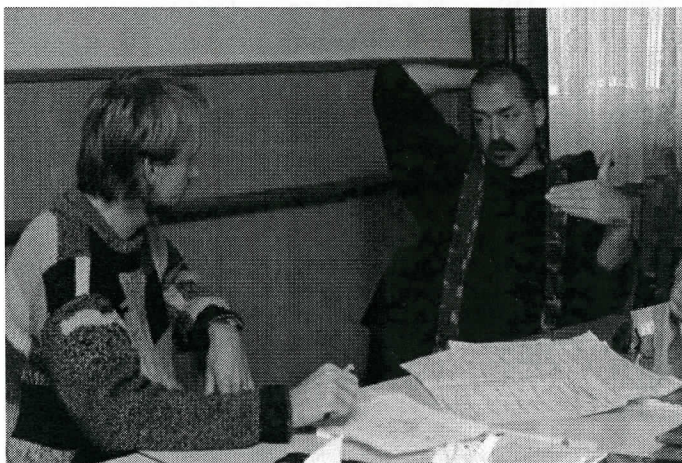
Další inscenací, která na návrh Dušana Zakopala, jako člena programové rady, vstoupila do jednání programové rady Krakonošova divadelního podzimu, byla inscenace Ořechovského divadla **Zvířecí divadlo**.

V celkovém výčtu přehlídek ještě pro úplnost doplním kaplickou přehlídku **Kaplický krajáč**, která se pro malý zájem ze strany souborů bohužel nekonala a **Třeštské divadelní jaro**, kde z pěti soutěžících inscenací směrem na KDP nevzešla žádná nominace ani doporučení.

Suma sumárum byl tedy letos program Krakonošova divadelního podzimu sestaven ze čtyřiceti šesti představení odehraných v soutěžních částech devíti postupových přehlídek.

Jan Strejcovský

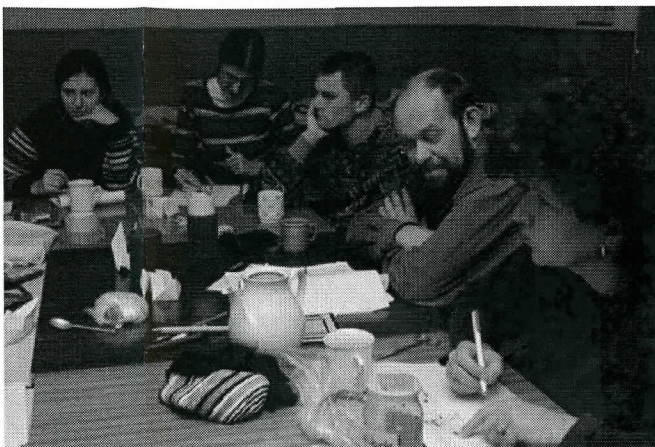
Tajnosti scénografů odtajníte ve čtvrtek večer u divadla

V tomto týdnu končí kurz scénografů. Pilně kreslili, tvořili modely scén, učili se, sbírali zkušenosti, aby nyní byli ještě platnějšími členy svých souborů. Každý odborný seminář však končí závěrečnou prací. Na tu scénografové rozhodně nezapomněli a nyní se na ni horečně (a

vesele) spolu se svými lektory, Davidem Bazi-

kou a Petrem Kolínským, chystají. Celé je to však tajné, takže vám nesmím nic prozradit (ale já stejně nic nevím!). Jediné, co můžu vypustit, je, že překvapení je chystáno na čtvrtek 16. října ve 22 hodin. Jste zvědaví? Odpovědi se vám do-
s t a n e
v daném termínu u divadla Krakono-

Divadlo najdete i v muzeu

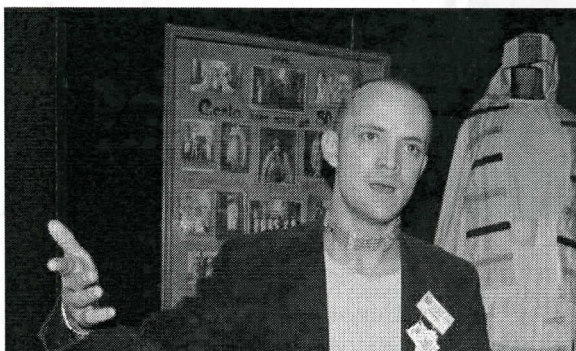
Chtěla bych se s vámi podělit o příjemný zážitek. Měla jsem chvíli volna v přehlídkovém kolotoči, tak jsem si ji zpříjemnila návštěvou zdejšího muzea. Že jeho sbírky jsou věnovány hlavně místním tradicím, k nimž bezesporu nejvíce patří lyžování, je všeobecně známý fakt. Ale našla jsem zde také něco zcela nového. Místnost, přesněji řečeno místnůstku, kde je umístěna stálá expozice věnovaná historii zdejšího divadelního souboru Krakonoš.

A protože expozice má ještě netřetěnou vůni novinky, neboť byla zcela dokončena minulý čtvrtek, požádala jsem, aby mě do muzea doprovodili oba její autoři, Honza Hejral ml. a Lenka Richterová. Musím přiznat, že Honza je povídavější, Lenka, jak viděla diktafon, byla zamlklá.

Nápad instalovat divadelní expozici se objevil asi před dvěma lety. Tehdy muzeu přibýly další prostory v podobě přístavby, a proto nabídlo divadelnímu souboru Krakonoš, aby se zde prezentoval ve větší míře než dosud. Nápad se však realizoval až nyní. „Pan Hladík přišel s nápadem udělat zmenšenou repliku malého diva-

dla. Do ní se pak naaranžovala scéna z loutek patřících muzeu,“ komentuje vznik expozice Honza.

Protipól malé scéně tvoří scéna velká, na ní se divadelníci prezentují dvojicí nejúspěšnějších představení - „Cesta kolem světa za osmdesát dní“ a „Nová komedie o Libuši a dívčí vojně v Čechách“. Právě tady má člověk možnost obdivovat původní výpravné kostý-

my a rekvizity. Vpravdě okouzlující je známý korálkový kostým Aoudy (ten je ze sbírek muzea) nebo krokodýl z „Cesty“.

Oba moji průvodci jsou tak mladí, že si nemohou pamatovat časy zašlé divadelní slávy Cesty kolem světa.

„Cesta je sice z roku 1926, kdy byla naposled nastudována, ale je stále tím nejslavnějším v dějinách našeho spolku, s největším počtem repríz. Asi proto o ní existuje mnoho záznamů i poudaček. A co jsme nenašli, na to jsme se zeptali naše-

ho dědy (Hejral senior). Libuše není tak stará, v ní už hrála moje matka. Tato hra se studovala ke dvoustému výročí souboru. Kostýmy dělaly máma s babičkou,“ vzpomíná Honza.

Vraťme se však k loutkám, jež slaví příští rok jubileum. „S loutkami jsme moc pracovat nemuseli, protože tahle scéna už byla v podstatě hotová. Jediná loutka,

kterou jsme sem přidali, je ta od pana Dolenského. S jeho loutkami hrajeme dodnes,“ říká Honza.

Předpokládám, že muzejní loutky byly v dobrém stavu. Co ty souborové?

„Muzejní opravdu nepotřebovaly žádný zásah. S našimi hrajeme od roku 1924, takže jsou stále opra-

vovány a udržovány v dobrém stavu.“

Nedostavila se při přípravě výstavy chuť s loutkami i hrát? Honza mě ujistil, že kromě činohry se věnuje i dřevěným hercům.

„Nyní vybírám a upravuji hry, což je dnes, pro současného diváka, práce za třet.“

Nejsou diváci?

„No, je to složité. V našem fundusu je strašlivé kvantum loutkových her, ale hratelná není ani jedna třetina. Jsou krásný, roztomilý, ale dnešní děti by nebavily. Pro ně

musí být takové pohádky akční, musí se tam stále něco dít. Taková je výchova televize.“

Co loutkové divadlo pro dospělé, najde si své obecenstvo?

„To uvidíme příští rok právě na oslavách města (650 let od první zmínky o městu - pozn.red.). Pan Prokop Hásek napsal k 600. výročí hru pro loutky a já bych ji chtěl nyní udělat znovu po padesáti letech. A právě to je hra vyloženě pro dospělé.“

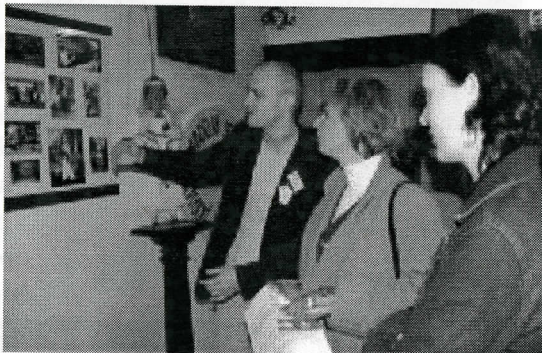
Zajímá mne však, zda se také pomýšlí na nějaký zvláštní dárek k osmdesátým narozeninám loutek.

„Zatím se všechny plány podřizují oslavám města. Ty jsou přece jen důležitější než výročí loutek, proto se právě alespoň Krakonošův podzim, ač činoherní, spojil s loutkami. Objevují se ve výlohách, na půdičce jsou jejich fotografie. Plánujeme aktuální menší výstavu k výročí, ale zatím nevíme, zda budeme mít prostory.“

Nová expozice je takovou milou drobností dokumentující vznik a práci divadelního souboru v průběhu staletí. Svůj rozsah by mohla kdykoliv zvětšit, pokud by autorům byl poskytnut další prostor. V opačném případě se budou jen každých pět let měnit fotografie z momentálního repertoáru či

přibývat portréty případných nových starostů souboru.

A jednu radu závěrem. Obětujte kousek svého spánku a zajděte se do muzea podívat. Najdete kus

historie města i kousek historie divadelní.

(jn)

(Pokračování ze stránky 7)

baví lidi, nám stoupá sebevědomí a herecké výkony jsou lepší.

Zdály se vám reakce diváků v prvním představení chladné?

-No, to zase ne. Smáli se, ale myslím, že kdybychom hráli Kytici, měli bychom asi větší úspěch.

A jak to vypadalo s trémou?

-Co to je?

-Určitě byla, ale když člověk vyleze na pódium a vidí, že se lidi smějou, tak samozřejmě rychle mizí.

SaM&TaT

Vítal Jarda na druhou

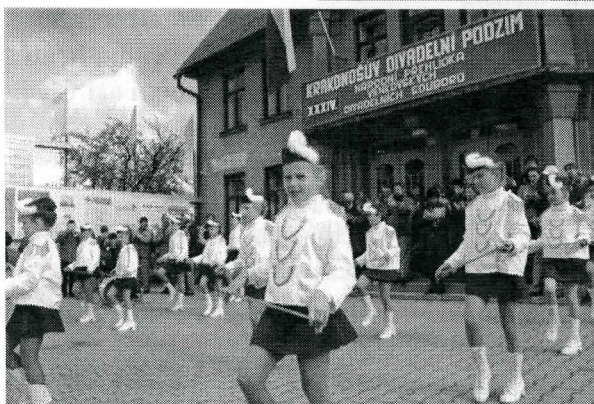
Za doprovodnu břeškné Větrovanky připochoďovaly před vysocké divadlo Krakonoš ztepilé malé mažoretky, aby tak dodaly slavnostní punc vítacímu ceremoniálu. Pak už hosteska Monika za zvuku slavnostních fanfár

přivedla na divadelní schody další soutěžící soubor, který přivítal Jaroslav Vondruška (přípravný výbor) a Jaroslav Vyčichlo (SČDO). Byl jím DS J.K.Tyl při MKS Mezi-městí. Oba pánové vyjádřili radost nad tím, že soubor přijel s pohádkou, což je v současné době opomíjená divadelní kategorie.

Meziměstský soubor, který je vý-

razně omlazen, se postavil v roce 2002 na novou startovní čáru. Zdálo se mu, že nejsnadnější způsob, jak navázat na více než úspěšné tradice svých předchůdců, kteří přestali hrát v roce 1990, je nastudovat pohádku. Toť otázka, dle mého. Aby se však

ochotnická nekřtěňátka cítila ve Vysokém bezpečně, přivezla si s sebou několik starých bardů z původního souboru. Kvalitu jejich inscenace pak zhodnotí zítra dopoledne odborná porota a děti z mateřských škol.

(jn)

Nikdo jim to nezáviděl

„Letos jsme vám připravili takový zážitek, na jaký hned tak nezapomenete. Tak tvrdý den, jaký jste absolvovali, vám nikdo nezáviděl,“ loučil se s Ořechovským divadlem včera Vlastimil Ondráček. Pravda je, že i pánové Císař a Laurin shodně tvrdili, že by, být herci, vyhlásili stávkou.

Radu znavenému souboru měla po ruce Svatka Hejralová: „Zkuste si jednou zahrát takové divadlo, jaké hrajeme my tady a uvidíte, co to s vámi udělá! Třeba si Dodala také, že je, aby se s ním „Vím ale, že vy premiéru ne-krát vás přivítá-roky dva. Ale byste příští rok

trochu odpočínáte.“ každému souboru přesešla znovu za rok. na příští rok žádnou chystáte. Takže tentome na soutěži až za bylo by milé, pokud přijeli jen pobejt.“

Jaroslav Vy-
svých sympatií k Ořechovskému divadlu a zároveň se veřejně přiznal, proč se svým souborem nenastudoval Charleyovu tetu: „Už jsem měl připravené texty, ale pak jsem viděl provedení Ořechováků a řekl jsem si – to nemůžeš.“

Žádné pikantnosti na loučící se ochotníky neprozradil ani hostes Honza. „Musím říci, že jsou úplně normální soubor, na schůzku se schází jak švábi na pivo, ale jsou disciplinovaní – umějí se pěkně seřadit do dvoustupu,“ pochvaloval si průvodce Ořechovských na přehlídce.

Jiří Navrátil jménem souboru poděkoval za vlídné přijetí i zacházení: „Na vysockých divadelních prknech vždy rád hraji a setkávám se tu s přáteli. Je možné, že se příští rok pochlapíme a přijedeme se jen podívat.“

Podmínkou návratu do Vysokého je objet před odjezdem třikrát kostel. Jelikož tentokrát objezdu bránil zaparkovaný vůz, vydali se zdatnější členové souboru se svým hostesem v čele na premiérový trojnásobný oběh.

(jn)

Byl to sen

*Já spím jak dudek, přiznám se,
sny – když mám – pak nevím nic.
Byl leckdy rád bych z nočních dějů
sám vybavil si mnohem víc.*

*Však jednou – jednou sen mě přepad
a v paměti mi zůstal žít.*

*Já – nevím jak – byl na Vysokém
a v divadle – je noc – je klid.*

*Tmy temný tunel tiše šeptal,
desítky volal známých jmen –
Mirku, Ticháčku, Láďo, Ludvo –
a já se vznášel – byl to sen!*

*Pozdravy tiché, fóry, věty –
já věděl komu patřily,
prask asi trám, kdos vzdech – zas let,
na půdě byl jsem za chvíli.*

*Vzpomínek přívál – kostým, klobouk,
každý hrál tolik – tolikrát.*

*„Já princem byl, já milionář,
já strašidlo hrál – strašně rád.“*

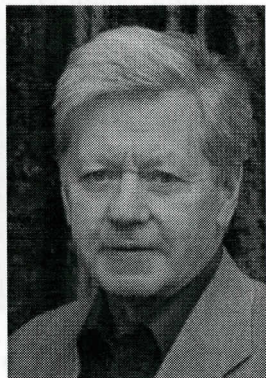
*A bylo mi tak přelibezně –
a do tmy jakýs nápěv zněl –
„My jsme ti blázni – blázni
z povolání....“*

V tom hrom – to budík vyváděl.

*Že mi ten sen tak v hlavě leží,
jezdím sem – jen tak – poslouchám
a slyším pořád tyhle hlasy.
A jsem moc rád, že všechny znám.*

Postřehy z dopoledního semináře

„Nepochopil jsem zprvu,“
zamyslel se na pondělním rozbo-
rovém semináři člen poroty a
režisér
František
Laurin,
“proč reži-
sér ve hře
ořechov-
ského sou-
boru Zvířecí
divadlo
měl podobu
prasete.

Stále jsem si tak představoval,
že by lépe tuto profesi vystihoval
orel nebo sokol. Když jsem ale
postupem času viděl, jaké hroz-
né podrazy, úskoky a nespraved-
lnosti na tom ubohém čuníkovi
páší všichni okolo, stoupaly mé
sympatie k němu.“

V závěru představení prý
zmíněný pan režisér pojal hlubou-
kou úctu, jak sám řekl, k tomu
hrdinovi, neb jinak prý životní
úděl pana Prasete nelze ani na-
zvat. „Hrdinství je to. Podobu
pomímám a říkám, taková hra by
měla být hrána co nejčastěji, aby
bylo zřetelné, co my, režiséři,
zkusíme,“ posteskl si. (jn)

Den a noc

*Byl den – a byla noc,
ven šťval mě hlas
vždy znova!
V hospodě nasedl ses dost!
Už hrajou zas!
Ti z Ořehova!*

*Já vyrazil jsem rád,
je lékem smích –
to platí.
Potřetí museli jste hrát!
A ze všech sil!
Jste zlatí!*

*Neděle sváteční je den,
a slunný byl,
a milý!
Já do hasičárny jsem šel
vám říct –
mně jste ho nezkazili!!*

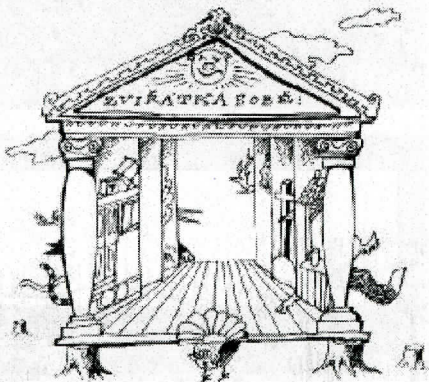
*Je den – a nový týden zas,
je dobře nám
tu spolu!
Tak do noci pozvedáme hlas,
přijď, Krakonoši,
k nám dolů!*

jh

POZOR, POZOR, POZOR

VOBSKOČÁK

něco chystá.
Za pár dnů
to propukne.
Ještě se neví co,
ale určitě
to něco bude.
Sledujte **Větrník!**

Všimli jste si?

Prohlédli jste si už letošní loutkovou scénu v malém sále? Tento rok je opravdu vysoce aktuální, neboť se nazývá „V Únii“. Na otázku, kdo kráčí kam, do unie či z ní, si odpovědět musí každý sám. Buď loupežníci z našich zeměpisných šířek směřují do EU, či tamní podvrtní živlové jsou na cestě k nám, aby nám sebrali ještě to, co nám zbývá. (jn)

VOBSKOČÁCI, POZOR!!! - pohov

Valná hromada
bude hromaděna
ve čtvrtek 16. října 2003
od 18,00
v malém sále Krakonoše.
Účast všech činovníků
bezpodmínečně nutná.
Neúčast se neomlouvá!
Nápady sebou!!!

Jídelníček

V úterý nám žaludky
zaplní

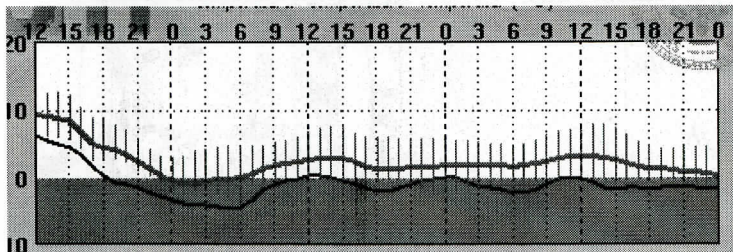
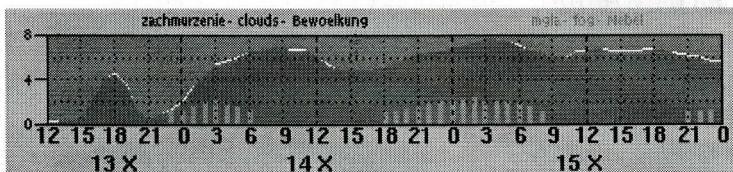
Oběd:

polévka drůbeží se
strouháním, vepřová pe-
čeně, bramborový
knedlík, dušené zelí

Večere:

rizoto z vepřového masa,
rajčatový salát

Předpověď počasí na úterý:

Teploty zůstanou
trvale mírně nad
bodem mrazu.
Obloha se více
zatáhne a můžeme
očekávat mlhy,
místo sněžení ne-
bo déšť se sně-
hem. Neradno se
pohybovat dále od
hospůdky V Únii.

Partneři XXXIV. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
 Krakonošova divadelního podzimu

PP & S.F.O.

Die Garten - Galerie

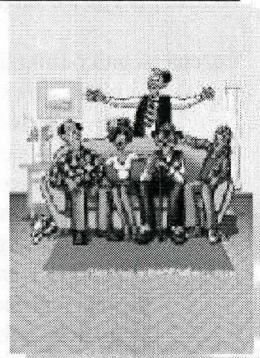
CHAKO
 PŘÍKRY

EPRONA

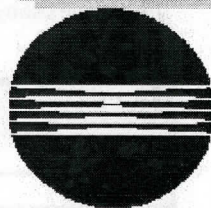
R Sager

Gonten Švýcarsko

AD
 servis

ŽELEZÁŘSTVÍ *u školy*
 domácí potřeby - elektro

REKOS

BOLIA

CS23
 COMPUTER SHOP

MINOLTA

Gema
 TURKOV

BEZEMA
 COLOURS ARE OUR PASSION

ts
 Semily

Ciba

ROKA
 s.r.o.

HYBLER
 HYBLER PRAHA 1964
 SINCE 1964

Vybráno z knihy přání a stížností (Vaverka Company)

Věc: stížnost – důrazná

Vyřizuje: jevištní mistr

Linka: 13/B

Datum: 12. 10. 85

Č.j.: 1/85

Vy holomci vod pípy.

To je nápad, ve 22:00 natemovat sud na 180 atm. – nebo co to ukazuje, zamknout pípu a utýc vod toho. My máme pracovní dobu i po 22:00 hod. a to do – někdy i dýl a nemáme kdy čekat, když pípa srší jenom pěnu.

To bylo ponejprv a snad naposled. Jinak mus í dojít k personální změně.

Ninger

Vážená techniko (nikoliv technická holoto, jak by vám příslušelo!),

- 1) Je nutné, aby si technika konečně uvědomila, že výčep piva a ostatních tekutin je velmi zodpovědná práce, a proto není možné, aby se do ní montoval kdejaký amatér. Z tohoto důvodu je pípa proti tomuto zneužití zajištěna v případě nepřítomnosti zodpovědné osoby. Tolik jako odpověď na stížnost techniky.
- 2) Naopak personál kuchyňky vznáší stížnost na techniku, když včera, i přes několik telefonních urgencí, nebyla schopna opravit poškozenou podlahu v kuchyňce, která byla v natolik dezolátním stavu, že hrozilo zde pohybujícím se ženám poškození a přímo znehodnocení punčoch a jiného prádla. Proto si personál kuchyňky po delší době tuto opravu musel provést sám, i přesto, že zde nejsou na to kvalifikované osoby.

Provijantní oddělení

Středa 15. října 2003		
9:00	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	příjezd Libochovice	
13:30	loučení Sadská	malý sál
14:00	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Libochovice	městský úřad
15:00	vítání Libochovice	před divadlem
16:00	Vražda v Klášterní ulici	velký sál
	Velká Bystřice	
19:30	Vražda v Klášterní ulici	velký sál
	Velká Bystřice	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XXXIV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 220 ks. Cena 6 Kč.